

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ

Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου

Πως και καθιερώθηκε η δεύτερη Κυριακή του Μαΐου ως Παγκόσμια Ημέρα της Μητέρας; Είναι αναγκαίο να υπάρχει μια τέτοια ημέρα για να τιμάται η μητρότητα;

Αν ανατρέξουμε στο παρελθόν, θα συναντήσουμε τέτοιου τύπου εκδηλώσεις τιμής, σεβασμού προς την μητέρα. Και αν η μητριαρχία δεν κυριάρχησε ως σύστημα ρυθμίσεως των σχέσεων στην κοινωνία, ενώ αντίθετα επικράτησε η πατριαρχία, εν τούτοις η μορφή της μητέρας ήταν σεβαστή και ετιμάτο και τιμάται καθ' όλη την διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας. Διάφορες θεότητες πήραν υπό την προστασία τους την μητρότητα (Γη, Κυβέλη, Δήμητρα, Άρτεμις, μ.α.), ενώ η Παναγία στον Χριστιανισμό ευλαβείται ως η κατ' εξοχήν Προστάτιδα, Μητέρα και Παρθένος. Στην Ορθόδοξη μάλιστα Εκκλησία η εορτή της Υπαπαντής (2 Φεβρουαρίου) ήταν καθιερωμένη ως η κατ' εξοχήν ημέρα αποτίσεως φόρου τιμής στις Μητέρες και μέγιστον παράδειγμα της ευλαβικής αποθέσεως των παιδιών που φέρνουν στον κόσμο στον χώρο της Εκκλησίας, δηλαδή, του «εκκλησιασμού» τους.

Τι κι αν άλλες ημερομηνίες επιλέγονται για τέτοιου είδους εορτασμούς, ως κύριος στόχος παραμένει και μένει να θυμόμαστε, ότι και η Παναγία, καίτοι συνέλαβε εκ Πνεύματος Αγίου, ακολούθησε την κοινή μοίρα των γυναικών, να φέρει επί εννέα μήνες τον Χριστό ως έμβρυο μέσα της, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε επιβάρυνση του μητρικού οργανισμού. Και στη συνέχεια, μαζί με τον Ιωσήφ, να τον φροντίζει ως βρέφος, υπό δύσκολες συνθήκες μετακινήσεων και ευρέσεως καταλύματος. Χωρίς αυτό μάλιστα να ήταν και το τέλος των δυσκολιών, γιατί ακολούθησαν και άλλες (φυγή, ξενιτιά)... Ορθώς, λοιπόν, είχε επιλεγεί η εορτή της Υπαπαντής.

Σήμερα, υπό άλλες έστω επιβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες, χωρίς να θεωρείται ότι συνθηκολογούμε, ακόμη και αν αποδεχόμαστε αλλαγή της ημερομηνίας του εορτασμού, οφείλουμε να κρατήσουμε το πνεύμα του. Και οι μητέρες και τα παιδιά και όλοι οι άλλοι που θέλουμε να τιμήσουμε την Μητέρα, να θυμόμαστε την υψηλή αποστολή της. Έτσι εγγραφόμαστε σε ένα συνεχές λύπης και χαράς, γιατί γεγονός είναι ότι εν μέσω λύπης γεννιούνται τα τέκνα μας. Ξεχνάμε, όμως, τον πόνο και την λύπη «από την χαρά που φέραμε έναν άνθρωπο στον κόσμο» (Ιωάννου 15, 21).

Ας τιμήσουμε, λοιπόν, ευγνωμόνως τις μητέρες μας αλλά και τις μητέρες όλου του κόσμου που επιτελούν ιερό χρέος και από γενεάς εις γενεάν μεταλαμπαδεύουν την δωρεά της ζωής και αναπτρώνουν την ελπίδα του κόσμου. Κι η μητέρα του Θεού, η καλή μας Παναγία, ας στηρίζει τους αγώνες τους που με την συμπαράσταση των πατεράδων επιτελούν καθημερινά και συνεχώς.

Εκκλησιασμός.

Κωνσταντίνου Παρθένη, «Καίσαριανή», 1909.

Περισσότερα:

- Παγκόσμια Ημέρα της Μητέρας <https://www.sansimera.gr/worldays/22>
- Α. Μ. Σταυροπούλου, Προς εκκλησιασμό, Στιγμιότυπα και περιπλανήσεις σε δρόμους ποιμαντικής διακονίας, τ. 2 Αθήνα 1984, σ. 10-18 και στο <http://www.diapoimansi.gr/PDF/STAYROPOYLOS%20DIGITAL/2%20ARRUA%20EFHMERIOS/1984/44B%20PROS%20EKKLHSIASMO.pdf>
- Ζαν Πωλ Σάρτρ, Αυτό το παιδί είναι δικό μου http://www.diapoimansi.gr/PDF/autos_sartr.pdf
- Αφροδίτης Κούρια, Αφιέρωμα στην Ελληνίδα μάνα: Η μητρότητα στην νεοελληνική τέχνη http://foundation.parliament.gr/contentData/mhtrothta_low.pdf